

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

65. gadagājums
2022. gada 7. februāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2022/C 64/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2022/C 64/02 Lieta C-375/20: Tiesas (septītā palāta) 2021. gada 13. oktobra rīkojums (*Tribunal da Relação de Coimbra* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Liberty Seguros, Companhia de Seguros y Reaseguros, SA – Sucursal em Portugal*, iepriekš *Liberty Seguros SA/DR* (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana – Direktīva 2009/103/EK – Apdrošināšanas līgums, kas noslēgts, balstoties uz nepatiesiem apgalvojumiem – Pasažieru un kravu starptautiskie pārvadājumi, nesāņemot atļauju – Apdrošināšanas līguma spēkā neesamība – Iespēja uz to atsaukties attiecībā pret cietušajām trešajām personām un struktūru, kurai jānodrošina kompensācijas cietušajiem) 2

2022/C 64/03 Lieta C-583/20: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 21. oktobra rīkojums (*Kúria* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *EuroChem Agro Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 273. pants – Krāpšanas apkarošana – Pienākums iesniegt preču pārvadājuma deklarāciju – Elektroniskā kravu autopārvadājumu monitoringa sistēma – Sankciju sistēma, kas ir piemērojama riskantiem nodokļa maksātājiem – Samērīgums) 3

2022/C 64/04	Lieta C-691/20: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 22. oktobra rīkojums (<i>Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – B/O, P, OP, G, N (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības tiesības – Principi – LESD 18. pants – Vienlīdzīga attieksme – Diskriminācija pilsonības dēļ – Aizliegums – LESD 49. pants – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Grupā ietilpstošu uzņēmumu solidāra atbildība par prasījumiem, kas izriet no darba līguma, ko noslēdzis viens no šiem uzņēmumiem – Ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem veikta citā dalībvalstī reģistrētu uzņēmumu izslēgšana)	3
2022/C 64/05	Lieta C-87/21: Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 14. oktobra rīkojums (<i>Curtea de Apel Cluj</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – NSV, NM/BT (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Piemērošanas joma – 1. panta 2. punkts – Līguma noteikumi, kas atspoguļo obligātas tiesību vai reglamentējošas normas – Kredītlīgumi ārvalsts valūtā – Noteikumi par valūtas maiņas kursa risku, kuros pārņemta papildinoša rakstura tiesību norma – Aizdevējas banku iestādes informēšanas pienākuma apgalvotā neizpilde – Labticības prasība – Valsts tiesas prioritāri veicama pārbaude atbilstoši Direktīvas 93/13 1. panta 2. punktam)	4
2022/C 64/06	Lieta C-316/21: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 6. oktobra rīkojums (<i>Raad van State – Beļģija</i> – lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Direktīva 2014/24/ES – Procesā gaita – Dalībnieku atlase un līguma slēgšanas tiesību piešķiršana – 63. pants – Pretendents, kurš nolūkā izpildīt līgumslēdzējas iestādes prasības paļaujas uz cita uzņēmuma spējām – Gadījums, kad uzņēmums, uz kura spējām pretendents grasās paļauties, neatbilst nosacījumiem par tehniskajām un profesionālajām spējām – Pienākums ļaut minētajam pretendentam šo uzņēmumu aizstāt – Samērīguma princips)	5
2022/C 64/07	Lieta C-193/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. martā RY iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 13. janvāra spriedumu lietā T-824/19 RY/Komisija	5
2022/C 64/08	Lieta C-382/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 23. jūnijā Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 14. aprīļa spriedumu lietā T-579/19 <i>The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs	6
2022/C 64/09	Lieta C-387/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 23. jūnijā <i>Asolo LTD</i> un <i>WeMO Brands BV</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2021. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-509/19 <i>Asolo/EUIPO</i>	7
2022/C 64/10	Lieta C-473/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. augustā <i>Franz Schröder GmbH & Co. KG</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-854/19 <i>Franz Schröder/EUIPO</i>	7
2022/C 64/11	Lieta C-474/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. augustā <i>Franz Schröder GmbH & Co. KG</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-855/19 <i>Franz Schröder/EUIPO</i>	7
2022/C 64/12	Lieta C-475/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. augustā <i>Franz Schröder GmbH & Co. KG</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-856/19 <i>Franz Schröder/EUIPO</i>	8
2022/C 64/13	Lieta C-520/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. augustā iesniedza <i>Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie</i> (Polija) – <i>A.S./Bankowi M. SA</i>	8
2022/C 64/14	Lieta C-523/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 24. augustā <i>Innovative Cosmetic Concepts LLC</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-196/20 <i>Chanel/EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (“INCOCO”)</i>	9
2022/C 64/15	Lieta C-537/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. augustā <i>PL</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-586/19 <i>PL/Komisija</i>	9
2022/C 64/16	Lieta C-582/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. septembrī iesniedza <i>Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie</i> (Polija) – <i>FY/Profi Credit Polska S.A.</i>	10

2022/C 64/17	Lieta C-589/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 23. septembrī <i>Abitron Germany GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-75/20 <i>Abitron Germany GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs</i>	11
2022/C 64/18	Lieta C-619/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 1. oktobrī <i>Cora</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestās palātas) 2021. gada 20. jūlija rīkojumu lietā T-500/19 <i>Coravin/EUIPO – Cora (“CORAVIN”)</i>	11
2022/C 64/19	Lieta C-632/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. oktobrī iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Granadilla de Abona</i> (Spānija) – JF un NS/ <i>Diamond Resorts Europe Limited</i> (filiāle Spānijā), <i>Diamond Resorts Spanish Sales S.L.</i> un <i>Sunterra Tenerife Sales S.L.</i>	12
2022/C 64/20	Lieta C-635/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. oktobrī iesniedza <i>Finanzgericht Bremen</i> (Vācija) – <i>LB GmbH/Hauptzollamt D</i>	13
2022/C 64/21	Lieta C-640/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 19. oktobrī iesniedza <i>Tribunalul Cluj</i> (Rumānija) – <i>SC Zes Zollner Electronic SRL/Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca</i>	13
2022/C 64/22	Lieta C-654/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 28. oktobrī iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Warszawie</i> (Polija) – LM/KP	14
2022/C 64/23	Lieta C-664/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 5. novembrī iesniedza <i>Vrhovno sodišče Republike Slovenije</i> (Slovēnija) – <i>NEC PLUS ULTRA COSMETICS AG/Slovēnijas Republika</i>	14
2022/C 64/24	Lieta C-669/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. novembrī iesniedza <i>Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim</i> (Portugāle) – <i>Gencoal S.A./Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT</i>	15
2022/C 64/25	Lieta C-670/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. novembrī iesniedza <i>Finanzgericht Köln</i> (Vācija) – BA/ <i>Finanzamt X</i>	16
2022/C 64/26	Lieta C-687/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. novembrī iesniedza <i>Amtsgericht Hagen</i> (Vācija) – BL/ <i>Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen</i>	16
2022/C 64/27	Lieta C-689/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. novembrī iesniedza <i>Østre Landsret</i> (Dānija) – X/ <i>Udlændinge- og Integrationsministeriet</i>	17
2022/C 64/28	Lieta C-691/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 18. novembrī iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – <i>Cafpi SA, Aviva assurances SA/Enedis SA</i>	18
2022/C 64/29	Lieta C-702/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 19. novembrī <i>Laboratoire Pareva</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2021. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-337/18 un T-347/18 <i>Laboratoire Pareva</i> un <i>Biotech3D/Komisija</i>	18
2022/C 64/30	Lieta C-705/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 23. novembrī iesniedza <i>Győri Ítéltábla</i> (Ungārija) – MJ/ <i>AxFina Hungary Zrt.</i>	19
2022/C 64/31	Lieta C-707/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. novembrī iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – <i>Recamier SA/BR</i>	20
2022/C 64/32	Lieta C-711/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. novembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Beļģija) – XXX/ <i>État belge, ko pārstāv Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration</i>	21
2022/C 64/33	Lieta C-712/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. novembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Beļģija) – XXX/ <i>État belge, ko pārstāv le Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration</i>	21
2022/C 64/34	Lieta C-719/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. novembrī <i>Frédéric Jouvin</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 26. aprīļa rīkojumu lietā T-472/20 un T-472/20 JA II <i>Jouvin/Komisija</i>	22
2022/C 64/35	Lieta C-726/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 30. novembrī iesniedza <i>Županijski sud u Puli-Pola</i> (Horvātija) – krimināltiesvedība pret GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. u likvidaciji.	23

2022/C 64/36	Lieta C-742/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 30. novembrī iesniedza <i>Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA)</i> , <i>Jean Derosière</i> , <i>Fabien Hagneré</i> u.c. par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 15. septembra spriedumu T-777/19 <i>CAPA</i> u.c./Komisija	24
2022/C 64/37	Lieta C-757/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 9. decembrī <i>Nichicon Corporation</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 29. septembra spriedumu lietā T-342/18 <i>Nichicon Corporation</i> /Komisija	25
2022/C 64/38	Lieta C-759/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 10. decembrī <i>Nippon Chemi-Con Corporation</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 29. septembra spriedumu lietā T-363/18 <i>Nippon Chemi-Con Corporation</i> /Komisija	26
2022/C 64/39	Lieta C-366/19: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 26. oktobra rīkojums (<i>Sofiyski rayoneni sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ <i>BOSOLAR</i> ” <i>EOOD</i> /“ <i>CHEZ ELEKTRO BULGARIA</i> ” <i>AD</i> , piedaloties: “ <i>NATSIONALNA ELEKTRICHESKA KOMPANIA</i> ” <i>EAD</i>	28
2022/C 64/40	Lieta C-136/21: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 26. oktobra rīkojums (<i>Tribunal Constitucional</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Autoridade Tributária e Aduaneira</i> / <i>VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda</i>	28
Vispārējā tiesa		
2022/C 64/41	Lieta T-751/21: Prasība, kas celta 2021. gada 26. novembrī – <i>EMS Electro Medical Systems</i> / <i>EUIPO</i> (“ <i>AIRFLOW</i> ”)	29
2022/C 64/42	Lieta T-762/21: Prasība, kas celta 2021. gada 8. decembrī – <i>C&C IP UK</i> / <i>EUIPO</i> – <i>Typico Group</i> (“ <i>t</i> ”)	29
2022/C 64/43	Lieta T-766/21: Prasība, kas celta 2021. gada 9. decembrī – <i>Daw</i> / <i>EUIPO</i> – <i>Sapa Building Systems</i> (“ <i>alpina</i> ”)	30
2022/C 64/44	Lieta T-776/21: Prasība, kas celta 2021. gada 14. decembrī – <i>Gameageventures</i> / <i>EUIPO</i> (“ <i>GAME TOURNAMENTS</i> ”)	31

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2022/C 64/01)

Jaunākā publikācija

OV C 51, 31.1.2022.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 37, 24.1.2022.

OV C 24, 17.1.2022.

OV C 11, 10.1.2022.

OV C 2, 3.1.2022.

OV C 513, 20.12.2021.

OV C 502, 13.12.2021.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (septītā palāta) 2021. gada 13. oktobra rīkojums (*Tribunal da Relação de Coimbra* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Liberty Seguros, Companhia de Seguros y Reaseguros, SA – Sucursal em Portugal*, iepriekš *Liberty Seguros SA/DR*

(Lieta C-375/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana – Direktīva 2009/103/EK – Apdrošināšanas līgums, kas noslēgts, balstoties uz nepatiesiem apgalvojumiem – Pasažieru un kravu starptautiskie pārvadājumi, nesāņemot atļauju – Apdrošināšanas līguma spēkā neesamība – Iespēja uz to atsaukties attiecībā pret cietušajām trešajām personām un struktūru, kurai jānodrošina kompensācijas cietušajiem)

(2022/C 64/02)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa*Tribunal da Relação de Coimbra***Pamatlietas puses**Prasītāja: *Liberty Seguros, Companhia de Seguros y Reaseguros, SA – Sucursal em Portugal*, iepriekš *Liberty Seguros SA*

Atbildētājs: DR

pedaloties: *Fundo de Garantia Automóvel, VS, FN, JT, Seguradoras Unidas SA***Rezolutīvā daļa**

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/103/EK (2009. gada 16. septembris) par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 3. panta pirmā daļa un 13. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kura sekas ir tādas, ka pret ceļu satiksmes negadījumā saistībā ar mehāniskā transportlīdzekļa lietošanu cietušajām trešajām personām var atsaukties uz transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līguma spēkā neesamību, kas izriet no tā, ka apdrošinājuma ņēmējs veicis starptautisko pārvadājumu komercdarbību, nesāņemot atļauju, un apdrošināšanas līguma noslēgšanas brīdī apdrošināšanas sabiedrībai ir noklusējis ziņas vai sniedzis nepatiesus apgalvojumus, pat ja cietušās trešās personas ir pasažieri, kuri nevarēja zināt par atļaujas neesamību.

⁽¹⁾ OV C 348, 19.10.2020.

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 21. oktobra rīkojums (*Kúria* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *EuroChem Agro Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

(Lieta C-583/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 273. pants – Krāpšanas apkarošana – Pienākums iesniegt preču pārvadājuma deklarāciju – Elektroniskā kravu autopārvadājumu monitoringa sistēma – Sankciju sistēma, kas ir piemērojama riskantiem nodokļa maksātājiem – Samērīgums)

(2022/C 64/03)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītājs: *EuroChem Agro Hungary Kft.*

Atbildētāja: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

Rezolutīvā daļa

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 273. pants un samērīguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā nodokļa maksātājam, kurš tiek kvalificēts par "riskantu nodokļa maksātāju" valsts tiesību izpratnē, ir paredzēts tāds naudas sods par kļūdām preču pārvadājuma deklarācijās, kura apmērs nekādā gadījumā nedrīkst būt zemāks par 30 % no 40 % no preču vērtības.

⁽¹⁾ OV C 28, 25.01.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 22. oktobra rīkojums (*Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – B/O, P, OP, G, N

(Lieta C-691/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības tiesības – Principi – LESD 18. pants – Vienlīdzīga attieksme – Diskriminācija pilsonības dēļ – Aizliegums – LESD 49. pants – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Grupā ietilpstošu uzņēmumu solidāra atbildība par prasījumiem, kas izriet no darba līguma, ko noslēdzis viens no šiem uzņēmumiem – Ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem veikta citā dalībvalstī reģistrētu uzņēmumu izslēgšana)

(2022/C 64/04)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho

Pamatlietas puses

Prasītājs: B

Atbildētāji: O, P, OP, G, N

Rezolutīvā daļa

Nediskriminācijas princips, kas tiek īstenots ar LESD 49. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz dalībvalsts tiesību aktus, saskaņā ar kuriem uzņēmums, kas reģistrēts citā dalībvalstī nekā tā, kurā ir reģistrēts tā kontrolēts uzņēmums, nevar tikt atzīts par solidāri atbildīgu par šī pēdējā uzņēmuma parādiem, kas izriet no darba līguma.

(¹) OV C 110, 29.03.2021.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 14. oktobra rīkojums (*Curtea de Apel Cluj* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – NSV, NM/BT

(Lieta C-87/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Piemērošanas joma – 1. panta 2. punkts – Līguma noteikumi, kas atspoguļo obligātas tiesību vai reglamentējošas normas – Kredītligumi ārvalsts valūtā – Noteikumi par valūtas maiņas kursa risku, kuros pārņemta papildinoša rakstura tiesību norma – Aizdevējas banku iestādes informēšanas pienākuma apgalvotā neizpilde – Labticības prasība – Valsts tiesas prioritāri veicama pārbaude atbilstoši Direktīvas 93/13 1. panta 2. punktam)

(2022/C 64/05)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Cluj

Pamatlietas puses

Prasītāji: NSV, NM

Atbildētāja: BT

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka starp patērētāju un komersantu noslēgtos aizdevuma līgumos, kas izteikti ārvalsts valūtā, ietverts noteikums, kurā atspoguļota papildinoša rakstura valsts tiesību norma, neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā, pat ja:

- šo valsts tiesību normu valsts likumdevējs nav novērtējis, lai ieviestu līdzsvaru starp patērētāja un komersanta interesēm konkrētu bankas aizdevuma līgumu ietvaros, kas tiek noslēgti ar patērētājiem;
- komersants ir iekļāvis šo noteikumu attiecīgajā līgumā, neizpildot savu informēšanas pienākumu un neievērojot pārskatāmību;
- pastāv netieši pierādījumi, kas ļauj uzskatīt, ka konkrētais komersants ir iekļāvis šo noteikumu līgumā, rīkojoties ļaunprātīgi, jo šis komersants nevarēja nezināt to, ka šī paša noteikuma piemērošana varēja radīt būtisku nelīdzsvarotību starp šī līguma pušu tiesībām un pienākumiem par sliktu patērētājam.

(¹) OV C 206, 31.5.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 6. oktobra rīkojums (*Raad van State* – Beļģija – lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent*

(Lieta C-316/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Direktīva 2014/24/ES – Procesa gaita – Dalībnieku atlase un līguma slēgšanas tiesību piešķiršana – 63. pants – Pretendents, kurš nolūkā izpildīt līgumslēdzējas iestādes prasības paļaujas uz cita uzņēmuma spējām – Gadījums, kad uzņēmums, uz kura spējām pretendents grasās paļauties, neatbilst nosacījumiem par tehniskajām un profesionālajām spējām – Pienākums ļaut minētajam pretendētājam šo uzņēmumu aizstāt – Samērīguma princips)

(2022/C 64/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa:

Raad van State

Pamatlietas dalībnieki:

Prasītāja: *Monument Vandekerckhove NV*

Atbildētāja: *Stad Gent*

piedaloties: *Denys NV, Aelterman BVBA*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 63. panta 1. punkta otrā daļa, skatot kopā ar vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un samērīguma principiem, kas nostiprināti šīs direktīvas 18. panta 1. punktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka, konstatējot, ka uzņēmums, uz kura spējām grasās paļauties tirgus dalībnieks, neatbilst atlases kritērijiem, līgumslēdzējai iestādei minētajam tirgus dalībniekam ir jālūdz šo uzņēmumu aizstāt, lai tas netiktu izslēgts no attiecīgās publiskā iepirkuma procedūras.

⁽¹⁾ OV C 320, 9.08.2021.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. martā RY iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 13. janvāra spriedumu lietā T-824/19 RY/Komisija

(Lieta C-193/21 P)

(2022/C 64/07)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RY (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Tiesa (sestā palāta) ar 2021. gada 9. decembra rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību kā acimredzami nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 23. jūnijā Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 14. aprīļa spriedumu lietā T-579/19 *The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-382/21 P)

(2022/C 64/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Hanf, D. Gája, E. Markakis, V. Ruzek)

Otra lietas dalībniece: *The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 14. aprīļa spriedumu lietā T-579/19 *The KaiKai Company Jaeger Wichmann/EUIPO* (Vingrošanas vai sporta ierīces un rīki);
- pilnībā noraidīt prasītājas prasību pirmajā instancē, kas bija vērsta pret apstrīdēto Apelācijas trešās padomes lēmumu lietā R 573/2019-3;
- piespriest prasītājai pirmajā instancē atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs *EUIPO* kā apelācijas pamatu norāda uz Regulas (EK) Nr. 6/2002⁽¹⁾ 41. panta 1. punkta pārkāpumu, kas izvirza jautājumu, kurš ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai Tiesas statūtu 58.a panta trešās daļas izpratnē.

Ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpts Regulas Nr. 6/2002 41. panta 1. punkts, pretēji šīs tiesību normas skaidram un nepārprotamam formulējumam konstatējot, ka tajā nav reglamentēts (*lacuna legis*) gadījums, kad prioritāte attiecībā uz reģistrētu Kopienas dizainparaugu ir pamatota ar agrāku “patentu”. Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā šajā tiesību normā skaidri un nepārprotami pausto Savienības likumdevēja lēmumu izslēgt patentus kā pamatu prioritātes prasījumiem attiecībā uz reģistrētiem Kopienas dizainparaugiem un ierobežot šādus prasījumus tikai ar agrākiem dizainparaugiem vai funkcionāliem modeļiem.

Ar pārsūdzēto spriedumu Regulas Nr. 6/2002 41. panta 1. punkts esot pārkāpts arī tiktāl, ciktāl tā tiešā un izsmeļošā norma esot aizstāta ar tiešu atsauci uz Parīzes konvencijas⁽²⁾ 4. pantu. Tādējādi Parīzes konvencijas 4. panta noteikuma tiešā spēka atzīšana ir pretrunā Tiesas pastāvīgajai judikatūrai, saskaņā ar kuru ne Parīzes konvencija, ne TRIPS nolīgums⁽³⁾ nevar pamatot tiesības, uz kurām personas var atsaukties Eiropas Savienības tiesās, pamatojoties uz Savienības tiesībām.

Visbeidzot, ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpts Regulas Nr. 6/2002 41. panta 1. punkts, aizstājot tā skaidro un izsmeļoši formulēto normu ar kļūdainu Parīzes konvencijas 4. panta interpretāciju. Parīzes konvencijā nav juridiska pamata, kas varētu pamatot Vispārējās tiesas konstatējumu, saskaņā ar kuru prioritātes izmantošana attiecībā uz reģistrētu Kopienas dizainparaugu var tikt pamatota divpadsmit mēnešu prioritātes tiesību uz patentu pieprasīšanas termiņā.

Starptautisko tiesību un Savienības tiesību attiecību pamatprincipi, kas pārsūdzētajā spriedumā netika atzīti, cita starpā kalpo Savienības tiesiskās kārtības institucionālā līdzsvara un autonomijas aizsardzībai un ieņem nozīmīgu konstitucionālu vietu Savienības tiesiskajā kārtībā. Pārsūdzētais spriedums ne tikai ietekmē jautājumu par prioritātes prasījumiem intelektuālā īpašuma tiesību reģistrācijai, bet drīzāk arī rada precedentu visās regulējuma jomās, kas ietilpst TRIPS līguma piemērošanas jomā.

Apelācijas sūdzības pieļaujamība

Ar Tiesas (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) 2021. gada 10. decembra rīkojumu apelācijas sūdzība tika pilnā apmērā pieļauta.

- (¹) Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).
- (²) Konvencija par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kas parakstīta Parīzē 1883. gada 20. martā, pēdējo reizi pārskatīta Stokholmā (Zviedrija) 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. sēj., Nr. 11851, 305. lpp.; turpmāk tekstā – “Parīzes konvencija”).
- (³) Līgums par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (OV 1994, L 336, 214. lpp.) (turpmāk tekstā – “TRIPS līgums”).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 23. jūnijā *Asolo LTD un WeMO Brands BV* iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2021. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-509/19 *Asolo/EUIPO*

(Lieta C-387/21 P)

(2022/C 64/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Asolo LTD un WeMO Brands BV* (pārstāvji: *W. Pors, advocaat, N. Dorenbosch, advocaat*)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 13. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina, ka apelācijas sūdzība nav pieļaujama un piesprieda *Asolo LTD un WeMo Brands BV* pašām segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. augustā *Franz Schröder GmbH & Co. KG* iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-854/19 *Franz Schröder/EUIPO*

(Lieta C-473/21 P)

(2022/C 64/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Franz Schröder GmbH & Co. KG* (pārstāvji: *L. Pechan, N. Fangmann, Rechtsanwälte*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *RDS Design ApS*

Ar 2021. gada 8. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina, ka apelācijas sūdzība nav pieļaujama un piesprieda *Franz Schröder GmbH & Co. KG* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. augustā *Franz Schröder GmbH & Co. KG* iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-855/19 *Franz Schröder/EUIPO*

(Lieta C-474/21 P)

(2022/C 64/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Franz Schröder GmbH & Co. KG* (pārstāvji: *L. Pechan, N. Fangmann, Rechtsanwälte*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *RDS Design ApS*

Ar 2021. gada 8. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina, ka apelācijas sūdzība nav pieļaujama un piesprieda *Franz Schröder GmbH & Co. KG* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. augustā *Franz Schröder GmbH & Co. KG* iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-856/19 *Franz Schröder/EUIPO*

(Lieta C-475/21 P)

(2022/C 64/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Franz Schröder GmbH & Co. KG* (pārstāvji: L. Pechan, N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *RDS Design ApS*

Ar 2021. gada 8. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina, ka apelācijas sūdzība nav pieļaujama un piesprieda *Franz Schröder GmbH & Co. KG* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. augustā iesniedza *Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie* (Polija) – A.S./*Bankowi M. SA*

(Lieta C-520/21)

(2022/C 64/13)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: A.S.

Atbildētāja: *Bankowi M. SA*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (¹) 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, kā arī efektivitātes, tiesiskās drošības un samērīguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību interpretāciju, saskaņā ar kuru gadījumā, ja starp banku un patērētāju noslēgts kredītīgums tiek atzīts par spēkā neesošu kopš noslēgšanas brīža, jo tajā ir negodīgi līguma noteikumi, papildus tādu naudas līdzekļu atmaksāšanai, kurus līgumslēdzējas puses ir samaksājušas līguma izpildes ietvaros (t. i., banka – kredīta pamatsummu, patērētājs – kredīta ikmēneša maksājumus, nodevas, komisijas maksu un apdrošināšanas prēmijas), kā arī likumiskos nokavējuma procentus par laikposmu no aicinājuma veikt samaksu, līgumslēdzējas puses var pieprasīt veikt jebkādu citu maksājumu, tostarp maksājumus (it īpaši atlīdzību, kompensāciju, izdevumu atmaksāšanu vai maksājuma indeksāciju) par to, ka:

- 1) naudas summas izmaksātājam uz laiku tika liegta iespēja izmantot savus naudas līdzekļus, līdz ar to tas zaudēja iespēju tos ieguldīt un gūt labumu no tiem,
- 2) naudas summas izmaksātājam ir radušies izdevumi, kuri saistīti ar kredītīguma izpildi un naudas līdzekļu nodošanu otrai līgumslēdzējai pusei,
- 3) naudas summas saņēmējs guva labumu tādējādi, ka tas uz laiku varēja izmantot svešus naudas līdzekļus, tostarp ieguldīt tos un tādējādi gūt peļņu,
- 4) naudas summas saņēmējs uz laiku guva iespēju izmantot svešus naudas līdzekļus bez atlīdzības, kas nebūtu bijis iespējams tirgus apstākļos,

- 5) naudas pirkspēja ar laiku ir kritusies, kas nozīmē reālus zaudējumus naudas summas izmaksātājam,
- 6) naudas nodošana lietošanā uz noteiktu laiku var tikt atzīta par pakalpojuma sniegšanu, par ko naudas summas izmaksātājs nav saņēmis atlīdzību?

(¹) OV 1993, L 95, 29. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nodaļa, 2. sējums, 288.–293. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 24. augustā *Innovative Cosmetic Concepts LLC* iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-196/20 *Chanel/EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (“INCOCO”)*

(Lieta C-523/21 P)

(2022/C 64/14)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Innovative Cosmetic Concepts LLC* (pārstāvji: J. Oria Sousa-Montes, P. Revuelta Martos un I. Temiño Cenicerros, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*), *Chanel*

Ar 2021. gada 16. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. augustā *PL* iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-586/19 *PL/Komisija*

(Lieta C-537/21 P)

(2022/C 64/15)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *PL* (pārstāvis: N. de Montigny, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- apmierināt apelācijas sūdzību un atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest atbildētajai apelācijas instancē atlīdzināt izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai radušies šajā tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savā apelācijas sūdzībā tās iesniedzēja būtībā norāda šādus pamatus un argumentus:

1. Par atcelšanas prasības pirmā pamata pirmās daļas noraidīšanu:

Vispārējās tiesas izmantotais jēdziens “ziņotājs” neparādoties Civildienesta noteikumos un vedina domāt par neobjektīvu un negatīvu novērtējumu.

Uzskatot, ka nenovēršami jākonstatē saikne starp apstrīdēto novērtēšanas gadu un ziņojumiem, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegusi OLAF, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un nonākusi pretrunā lietā T-689/16 gūtajai pieredzei.

Vispārējā tiesa neesot ievērojusi lietas materiālus, kā arī ar ziņotāja statusu saistīto aizsardzības apjomu un esot prettiesiski apvērsusi saistības un pierādīšanas pienākumu.

Tāpat Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un lēmusi *ultra petita*, nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav lūgusi ģenerālsekretāram uzņemties novērtētāja apelācijas instancē lomu, nedz arī lūgusi sasaukt novērtējuma ziņojumu komiteju.

2. Par atcelšanas prasības pirmā pamata otrās daļas noraidīšanu:

Vispārējā tiesa esot prettiesiski nospriedusi, ka Komisijas iesniegtais D.7 pielikums ir pieņemams un ticams.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un lēmusi *ultra petita*, pārmetot apelācijas sūdzības iesniedzējai, ka tā nav apstrīdējusi F iecelšanu par novērtētāju konkrētajā novērtēšanas gadā. Tā arī neesot ievērojusi VĪN 3. panta 3. punkta normas.

Vispārējā tiesa pretēji lietas materiālos ietvertajai informācijai esot uzskatījusi, ka konfliktsituācija ir tikai apgalvota, kaut arī tā nav apstrīdēta.

Vispārējā tiesa esot arī kļūdaini uzskatījusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, ka bez ziņotā pārkāpuma novērtējums būtu varējis būt atšķirīgs.

3. Par atcelšanas prasības otrā pamata otrās daļas noraidīšanu:

Vispārējā tiesa neesot izskatījusi D.7 pielikuma pieņemamības un ticamības jautājumu, lai gan tā ir balstījusies uz šo dokumentu.

Vispārējā tiesa neesot ievērojusi ar ziņotāja statusu saistīto aizsardzības apjomu un neesot pārbaudījusi to, vai pastāv subjektīva neobjektivitāte, kas rada pārkāpumus novērtējuma procedūrā.

Vispārējai tiesai esot iepriekš lēmusi par iespējamo atceļošā sprieduma iznākumu un tā esot lēmusi *ultra petita*. Tā arī neesot ievērojusi sacīkstes principu.

Vispārējā tiesa esot arī kļūdaini piemērojusi ar novērtējumu saistītos VĪN.

4. Par atcelšanas prasības trešā pamata pirmās daļas noraidīšanu:

Nospriežot, ka ziņojums ir ticis sagatavots, balstoties uz precīziem, ticamiem un pārbaudītiem informācijas elementiem, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā pušu iesniegtos faktus un dokumentus. Turklāt tā esot piemērojusi prettiesisku pamata pieļaujamības nosacījumu un pārkāpusi normas, kas piemērojamas ilgstošas prombūtnes gadījumā. Visbeidzot, tā esot prettiesiski atturējusies izanalizēt apelācijas sūdzības iesniedzējas situāciju pēc būtības.

5. Par atcelšanas prasības trešā pamata otrās daļas noraidīšanu:

Vispārējā tiesa neesot ievērojusi noteikumus pierādījumu iegūšanas jomā un pārkāpusi sacīkstes principu un tiesības uz aizstāvību.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. septembrī iesniedza Sąd Okregowy Warszawa-Praga w Warszawie (Polija) – FY/Profi Credit Polska S.A.

(Lieta C-582/21)

(2022/C 64/16)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okregowy Warszawa-Praga w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītājs: FY

Atbildētāja: Profi Credit Polska S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkts un 19. panta 1. punkts, ņemot vērā no Eiropas Savienības Tiesas judikatūras izrietošo līdzvērtības principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības Tiesas prejudiciālais nolēmums, kas sniegts atbilstoši LESD 267. panta pirmajai daļai, ir pamats tiesvedības atjaunošanai civillietā, kurā pieņemts galīgs nolēmums, ja tāda valsts tiesību norma kā *Kodeks postępowania cywilnego* [Civilprocesa kodekss] 401.¹ pants ļauj atjaunot tiesvedību lietā, kurā ir pieņemts galīgs nolēmums, pamatojoties uz tiesību normu, ko *Trybunał Konstytucyjny* [Konstitucionālā tiesa] ar spriedumu ir atzinusi par neatbilstošu augstāka ranga tiesību normai?
- 2) Vai Savienības tiesībām atbilstīgas valsts tiesību interpretācijas princips, kas izriet no Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkta un Eiropas Savienības Tiesas judikatūras, liek plaši interpretēt tādu valsts tiesību normu kā Civilprocesa kodeksa 401. panta 2. punkts tādējādi, ka tas ir pamats tiesvedības atjaunošanai lietā, kurā pasludināts galīgs aizmugurisks spriedums un kurā tiesa, neizpildot pienākumus, kas izriet no Tiesas sprieduma lietā C-176/17 *Profi Credit*, nav pārbaudījusi starp patērētāju un aizdevuma devēju noslēgto līgumu attiecībā uz negodīgiem līguma noteikumiem un ir pārbaudījusi tikai vekseļa formālo spēkā esamību?

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 23. septembrī Abitron Germany GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-75/20 Abitron Germany GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-589/21 P)

(2022/C 64/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Abitron Germany GmbH (pārstāvji: T. Dolde un C. Zimmer, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Hetronic International, Inc.*

Ar 2021. gada 12. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 1. oktobrī Cora iesniedza par Vispārējās tiesas (sestās palātas) 2021. gada 20. jūlija rīkojumu lietā T-500/19 Coravin/EUIPO – Cora (“CORAVIN”)

(Lieta C-619/21 P)

(2022/C 64/18)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Cora (pārstāve: M. Georges-Picot, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Coravin, Inc., Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Ar 2021. gada 13. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina, ka apelācijas sūdzība nav pieļaujama.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. oktobrī iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Granadilla de Abona (Spānija) – JF un NS/Diamond Resorts Europe Limited (filiāle Spānijā), Diamond Resorts Spanish Sales S.L. un Sunterra Tenerife Sales S.L.

(Lieta C-632/21)

(2022/C 64/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Granadilla de Abona

Pamatlietas puses

Prasītāji: JF un NS

Atbildētājas: Diamond Resorts Europe Limited (filiāle Spānijā), Diamond Resorts Spanish Sales S.L. un Sunterra Tenerife Sales S.L.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 1980. gada Romas Konvencija ⁽¹⁾ par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, un Regula Nr. 593/2008 ⁽²⁾ par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, ir jāuzskata par piemērojamām līgumiem, kuros abas slēdzējpusēs ir Apvienotās Karalistes pilsoņi?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai Regula Nr. 593/2008 ir jāinterpretē kā piemērojama līgumiem, kuri noslēgti pirms tās stāšanās spēkā, atbilstoši minētās regulas 24. pantam? Ja atbilde ir noliedzīga, vai līgums par nekustamā īpašuma daļlaika lietojuma tiesībām, ko iegūst līdz ar kluba punktu iegādi, ir iekļauts Romas 1980. gada Konvencijas 4. panta 3. punkta vai 5. panta piemērošanas jomā, tostarp gadījumā, kad patērētājs pats izvēlas piemērot tādas valsts tiesību aktus, kas nav viņa pastāvīgās dzīvesvietas valsts? Ja atbilde ir, ka tas ir iekļauts abos gadījumos, kurš režīms ir piemērojams prioritāri?

3) Neatkarīgi no atbildēm uz otro jautājumu, vai līgums par nekustamā īpašuma daļlaika lietojuma tiesībām, ko iegūst līdz ar kluba punktu iegādi, ir jāuzskata par līgumu, ar kuru tiek iegūtas lietu tiesības uz nekustamo īpašumu vai asociatīva tipa personiskās tiesības?

— Ja tiks uzskatīts, ka tiek iegādātas lietu tiesības, nolūkā noteikt piemērojamus tiesību aktus – Regulas Nr. 593/2008 4. panta [1. punkta] c) apakšpunktu vai 6. panta 1. punktu –, kurš no tiem ir jāpiemēro prioritāri, tostarp gadījumā, kad patērētājs pats izvēlas piemērot tādas valsts tiesību aktus, kas nav viņa pastāvīgās dzīvesvietas valsts?

— Ja tiks uzskatīts, ka tiek iegādātas personiskās tiesības, vai tās ir jāuzskata par nekustamā īpašuma nomas/īres tiesībām 4. panta [1. punkta] c) apakšpunkta izpratnē vai par pakalpojumu sniegšanu 4. panta [1. punkta] b) apakšpunkta izpratnē? Jebkurā gadījumā, vai 6. panta 1. punkts ir piemērojams prioritāri attiecībā uz patērētājiem un/vai lietotājiem, tostarp gadījumā, kad patērētājs pats izvēlas piemērot tādas valsts tiesību aktus, kas nav viņa pastāvīgās dzīvesvietas valsts?

4) Visos iepriekš minētajos gadījumos, vai valsts tiesiskais regulējums, kas nosaka, ka “visi līgumi, kuri attiecas uz tiesībām, kas saistītas ar vienu vai vairāku Spānijā esošu nekustamo īpašumu izmantošanu noteiktā vai nosakāmā laika periodā gadā, ir pakļauti šā likuma noteikumiem neatkarīgi no šo līgumu noslēgšanas vietas un laika”, ir jāinterpretē kā atbilstošs noteikumiem par piemērojamajiem tiesību aktiem, kuri paredzēti 1980. gada Romas Konvencijā un Regulā Nr. 593/2008?

⁽¹⁾ 1980. gada 19. jūnijā Romā parakstīšanai atklātā Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (OV 1980, L 266, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV 2008, L 177, 6. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. oktobrī iesniedza Finanzgericht Bremen
(Vācija) – LB GmbH/Hauptzollamt D**

(Lieta C-635/21)

(2022/C 64/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Bremen

Pamatlietas puses

Prasītāja: LB GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt D

Prejudiciālie jautājumi

Vai Kombinētā nomenklatūra, kas ietverta I pielikumā Padomes Regulai (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu⁽¹⁾ redakcijā, kas grozīta ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 2016/1821 (2016. gada 6. oktobris), ar ko groza I pielikumu Padomes Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu⁽²⁾, ir jāinterpretē tādejādi, ka tādi tā saucamie *Air Lounger*, kādi ir šajā gadījumā un kas sīkāk ir aprakstīti lēmumā, ir jāklasificē apakšpozīcijā 9401 8000?

⁽¹⁾ OV 1987, L 256, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2016, L 294, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 19. oktobrī iesniedza Tribunalul Cluj
(Rumānija) – SC Zes Zollner Electronic SRL/Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră
Aeroport Cluj Napoca**

(Lieta C-640/21)

(2022/C 64/21)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Cluj

Pamatlietas puses

Prasītājs: SC Zes Zollner Electronic SRL

Atbildētājs: Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 952/2013⁽¹⁾ 173. vai 174. pants ir piemērojami gadījumā, ja preču saņēmējs ir konstatējis kvantitatīvu atšķirību, kas pārsniedz sākotnējā muitas deklarācijā norādīto?
- 2) Vai izteiciens “prec[es], kas nav bijušas tajā [muitas deklarācijā] sākotnēji iekļautas” [minētās] regulas 173. panta izpratnē ir attiecināms uz precēm, kas ir atšķirīgas kvantitatīvajā vai kvalitatīvajā nozīmē vai abās šajās nozīmēs?
- 3) Vai gadījumā, ja tiek konstatēta kvantitatīva atšķirība, kas pārsniedz muitas deklarācijā norādīto preču daudzumu, preču saņēmējam saskaņā ar [iepriekš minēto] regulu ir pieejams procesuāls tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kas ļautu labot kļūdas, izvairoties no administratīvo vai krimināltiesisko sodu piemērošanas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 28. oktobrī iesniedza *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Polija) – LM/KP

(Lieta C-654/21)

(2022/C 64/22)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: LM

Atbildētāja: KP

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi ⁽¹⁾ 124. panta d) punkts, skatīts kopā ar tās 128. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šajos noteikumos ietvertais formulējums “pretprasība par spēkā neesamības paziņošanu” var nozīmēt prasību par spēkā neesamības paziņošanu tikai tiktāl, ciktāl tā ir saistīta ar prasītāja prasību par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu, kas ļauj valsts tiesai neizskatīt pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu plašākā apmērā par to, kas ir saistīts ar prasītāja prasību par pārkāpumu?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 129. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka minētais noteikums, paredzot “procesuālos noteikumus, kas reglamentē tā paša veida procesus saistībā ar valsts preču zīmēm”, ir attiecināms uz valsts procesuālajiem noteikumiem, kas būtu piemērojami konkrētajā tiesvedībā par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu (kā arī tiesvedībā par pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu), vai arī tas ir vispārīgi attiecināms uz valsts procesuālajiem noteikumiem, kuri ir paredzēti dalībvalsts tiesību sistēmā, kas ir būtiski gadījumā, ja, ņemot vērā konkrētās tiesvedības par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu ierosināšanas datumu, procesuālie noteikumi, kas reglamentē pretprasību par preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, kas attiecas uz valsts preču zīmēm, dalībvalsts tiesību sistēmā nebija paredzēti?

⁽¹⁾ OV 2017, L 154, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 5. novembrī iesniedza *Vrhovno sodišče Republike Slovenije* (Slovēnija) – *NEC PLUS ULTRA COSMETICS AG*/Slovēnijas Republika

(Lieta C-664/21)

(2022/C 64/23)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītāja: *NEC PLUS ULTRA COSMETICS AG*

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prejudiciālais jautājums

Vai PVN direktīvas⁽¹⁾ tiesību normas un it īpaši tās 131. pants un 138. panta 1. punkts, kā arī ES tiesību principi, it īpaši nodokļu neitralitātes, efektivitātes un samērīguma principi, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu, ar ko ir aizliegts iesniegt un pieņemt jaunus pierādījumus – kuru mērķis ir pierādīt PVN direktīvas 138. panta 1. punktā paredzēto materiālo prasību izpildi – jau pirmās instances administratīvajā procesā un, konkrētāk, apsvērumos par nodokļu pārbaudes protokolu, kas ir izdots pirms paziņojuma par nodokļa uzlikšanu pieņemšanas?

(¹) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. novembrī iesniedza Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim (Portugāle) – Gencoal S.A./Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT

(Lieta C-669/21)

(2022/C 64/24)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim

Pamatlietas puses

Prasītāja: Gencoal S.A.

Atbildētāji: Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT

Prejudiciālais jautājums

Vai Spānijas tiesisko regulējumu PVN jomā ietverošā 1992. gada 29. decembra *Real Decreto 1624/1992* 31. panta 1. un 4. punkts, kā arī 2008. gada 12. februāra Direktīvas 2008/9/EK⁽¹⁾ 15. panta 1. punkts – kuros ir noteikts (*Real Decreto 1624/1992* normu gadījumā), ka PVN atmaksas pieteikuma iesniegšanas termiņš uzņēmējiem vai profesionāļiem, kas nav iedibinājušies nodokļa piemērošanas teritorijā, bet ir iedibinājušies Kopienā [Eiropas Savienībā], sākas nākamajā dienā pēc katra kalendārā ceturkšņa vai kalendārā gada beigām un beidzas tā kalendārā gada 30. septembrī, kas seko pēc kalendārā gada, kurā ir veikta attiecīgā nodokļa nomaksa, un (direktīvas normas gadījumā), ka atmaksas pieteikums ir jāiesniedz dalībvalstij, kurā veic uzņēmējdarbību, vēlākais līdz tā kalendārā gada, kas seko atmaksas periodam, 30. septembrim – ir pretrunā nodokļu neitralitātes principam (radot sekas attiecībā uz neitralitāti konkurences jomā un vienlīdzīgas attieksmes principu diskriminācijas aizlieguma aspektā), kas izriet no kopējās PVN sistēmas saskaņā ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK⁽²⁾, tās redakcijā ar grozījumiem, kas izriet no Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvas 2008/8/EK⁽³⁾, 4., 5. un 7. apsvērumu un 167., 170., 171. un 178. pantu, kā arī pamattiesībām, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā?

(¹) Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (OV 2008, L 44, 23. lpp.).

(²) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

(³) Padomes Direktīva 2008/8/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EEK attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu (OV 2008, L 44, 11. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. novembrī iesniedza Finanzgericht Köln
(Vācija) – BA/Finanzamt X**

(Lieta C-670/21)

(2022/C 64/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Köln

Pamatlietas puses

Pieteicējs: BA

Atbildētāja: Finanzamt X

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 63. panta 1. punkts, 64. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu par mantojuma nodokļa uzlikšanu, saskaņā ar kuru, aprēķinot mantojuma nodokli par privātīpašumā esošu, apbūvētu zemesgabalu, kas atrodas trešā valstī (šajā gadījumā – Kanādā) un tiek izīrēts dzīvošanai, ņem vērā tā pilno vērtību, savukārt privātīpašumā esošam un dzīvošanai izīrētam nekustamajam īpašumam, kas atrodas iekšzemē, citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai kādā Eiropas Ekonomikas zonas valstī, mantojuma nodokļa aprēķināšanā ņem vērā tikai 90 % no tā vērtības?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. novembrī iesniedza Amtsgericht Hagen
(Vācija) – BL/Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen**

(Lieta C-687/21)

(2022/C 64/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hagen

Pamatlietas puses

Prasītājs: BL

Atbildētāja: Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ES Vispārīgās datu aizsardzības regulas (¹) noteikums par kompensāciju (VDAR 82. pants) nav piemērojams kompensācijai par nemateriālu kaitējumu, jo trūkst noteiktības attiecībā uz piemērojamajām tiesiskajām sekām?
- 2) Vai, lai varētu pieprasīt kompensāciju, ir nepieciešams, lai papildus aizsargājamu datu neatļautas izpaušanas trešai personai faktam būtu konstatēts, ka kompensācijas pieprasītājam ir nodarīts nemateriāls kaitējums?
- 3) Vai, lai būtu noticis Vispārīgās datu aizsardzības regulas pārkāpums, pietiek ar to, ka datu subjekta dati (vārds, adrese, profesija, ienākumi, darba devējs) datus apstrādājošā uzņēmuma darbinieku pieļautas kļūdas dēļ ir izdrukāti uz papīra un uz papīra izdrukātā formā nodoti trešai personai?
- 4) Vai ir notikusi nelikumīga datu turpmākā apstrāde, nejauši nododot (izpaužot) tos trešai personai, ja uzņēmuma darbinieki aiz pārskatīšanās ir izdrukātā formā nodevuši trešai personai datus, kas parasti tiek saglabāti elektroniskās datu apstrādes ierīcē (Vispārīgās datu aizsardzības regulas 2. panta 1. punkts, 5. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 6. panta 1. punkts un 24. pants)?

- 5) Vai ir nodarīts nemateriāls kaitējums Vispārīgās datu aizsardzības regulas 82. panta izpratnē, ja trešā persona, kas ir saņēmusi personas datus saturošo dokumentu, nav iepazinusies ar šiem datiem pirms papīra formas dokumenta, kurā šī informācija ir ietverta, atdošanas atpakaļ, vai, lai būtu nodarīts nemateriāls kaitējums Vispārīgās datu aizsardzības regulas 82. panta izpratnē, pietiek ar to, ka persona, kuras dati ir nelikumīgi izpausti, jūtas nepatīkami tādēļ, ka jebkādas personas datu nelikumīgas izpaušanas gadījumā nav izslēdzama iespēja, ka dati var tikt nodoti tālāk nezināmam skaitam personu vai pat izmantoti ļaunprātīgi?
- 6) Par cik smagu ir uzskatāms pārkāpums, ja datu nejaušā nodošana trešajai personai ir novēršama, pastiprinot kontroli pār uzņēmumā izpalīgu statusā strādājošajiem darbiniekiem un/vai uzlabojot datu drošības organizāciju, piemēram, nodalot preču izsniegšanu un līgumu, it īpaši finanšu dokumentācijas, apstrādi, izmantojot atsevišķu izsniegšanas apliecinājumu vai uzņēmuma ietvaros nododot tālāk preču izsniegšanas personālam bez tā klienta iesaistīšanas, kuram ir izsniegti izdrukātie dokumenti, tostarp saņemšanas tiesības apliecināošs dokuments (Vispārīgās datu aizsardzības regulas 32. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts, kā arī 4. panta 7) apakšpunkts)?
- 7) Vai ar kompensāciju par nemateriālo kaitējumu tiek saprasta tāda soda piemērošana kā līgumsods?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. novembrī iesniedza Østre Landsret
(Dānija) – X/Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Lieta C-689/21)

(2022/C 64/27)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētājs: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 20. pants, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu, nepieļauj dalībvalsts tiesību aktus, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, saskaņā ar kuriem dalībvalsts pilsonība atbilstoši likumam principā tiek zaudēta, sasniedzot 22 gadu vecumu, ja persona ir dzimusi ārpus dalībvalsts, nekad tajā nav dzīvojusi un tajā arī neuzturas apstākļos, kas liecinātu par ciešu saistību ar dalībvalsti, kā dēļ personas, kurām nav arī citas dalībvalsts pilsonības, zaudē Savienības pilsoņa statusu un tiesības, kas saistītas ar šo statusu, ņemot vērā to, ka no tiesiskā regulējuma, kas tiek aplūkots pamatlietā, izriet, ka:
- a) tiek pieņemts, ka cieša saikne ar dalībvalsti pastāv, it īpaši, pēc kopumā viena gada uzturēšanās šajā dalībvalstī,
- b) ja pieteikums par pilsonības saglabāšanu ir iesniegts, pirms persona sasniegusi 22 gadu vecumu, atļauju saglabāt dalībvalsts pilsonību var saņemt saskaņā ar mazāk stingriem nosacījumiem, tāpēc kompetentajām iestādēm ir jāizvērtē pilsonības zaudēšanas sekas, un
- c) pēc tam, kad persona ir sasniegusi 22 gadu vecumu, zaudētu pilsonību var atgūt vienīgi, veicot naturalizāciju, kas saistīts ar virkni prasību, ieskaitot nepārtrauktu uzturēšanos dalībvalstī ilgāku laika periodu, lai gan bijušajiem dalībvalsts pilsoņiem uzturēšanās periodu ir iespējams zināmā mērā saīsināt?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 18. novembrī iesniedza *Cour de cassation*
(Francija) – *Cafpi SA, Aviva assurances SA/Enedis SA***

(Lieta C-691/21)

(2022/C 64/28)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Cafpi SA, Aviva assurances SA*

Atbildētāja: *Enedis SA*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 85/374/EEK (1985. gada 25. jūlijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem⁽¹⁾ 2. pants un 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka elektroenerģijas sadales sistēmas operators var tikt uzskatīts par “ražotāju”, ja tas veic izmaiņas piegādātāja elektroenerģijas sprieguma līmenī, lai veiktu tās sadali gala klientam?

⁽¹⁾ OV 1985, L 210, 29. lpp.

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 19. novembrī *Laboratoire Pareva* iesniedza par Vispārējās tiesas
(septītā palāta) 2021. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-337/18 un T-347/18
*Laboratoire Pareva un Biotech3D/Komisija***

(Lieta C-702/21 P)

(2022/C 64/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Laboratoire Pareva* (pārstāvji: P. Sellar un K. Van Maldegem, advokaten, M. Grunchar, S. Englebert un M. Ombredane, avocats)

Pārējās lietas dalībnieces: *Biotech3D Ltd & Co. KG*, Eiropas Komisija, Francijas Republika un Eiropas Ķīmikāliju aģentūra

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pamatojoties uz Reglamenta 64. panta 2. punkta b) apakšpunktu, uzdot veikt pierādījumu savākšanas pasākumu – iesniegt Vispārējā tiesā notikušās tiesas sēdes mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai rakstveida protokolū;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu un
- atcelt apstrīdētos aktus un piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai radušies šajā apelācijas tiesvedībā, kā arī Vispārējā tiesā, un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes nav izvērtējusi pietiekama pamatojuma neesamību.

Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā nav izpildījusi pienākumu pēc savas ierosmes izvirzīt pamatu par apstrīdēto aktu pamatojuma nepietiekamību un tādējādi – izvērtēt šo tiesību jautājumu. Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka “tieši teratogēnā iedarbība, nevis subakūts toksiskums ieelpojot ir uzskatāms par izšķirošo faktoru, novērtējot nepieņemamos riskus, kurus *Pareva* PHMB rada cilvēku veselībai” (133. punkts), kaut arī apstrīdēto aktu pamatojumā nav atsaucies uz šādu faktoru. Atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai Vispārējai tiesai ir pienākums izvērtēt un secināt, vai apstrīdētos aktus negatīvi ir ietekmējis tas, ka jautājumā par apgalvoto teratogenitāti atbildētāja nav sniegusi pietiekamu pamatojuma izklāstu, kā prasīts LESD 296. pantā.

2. Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktu skaidro nozīmi.

Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktu skaidro nozīmi, jo tā ir nospriedusi, ka aplūkotā viela ir teratogēniska un ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav apstrīdējusi, ka, pieņemot apstrīdētos aktus, teratogēniskā iedarbība bija izšķirošais ar cilvēku veselību saistītais faktors. Ar šo secinājumu tika acīmredzami sagrozīti Vispārējās tiesas izskatītās lietas materiālos norādītie fakti un tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai sniegtie paskaidrojumi, kā rezultātā tika sagrozīts arī Vispārējās tiesas vērtējums par apstrīdēto aktu tiesiskumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 23. novembrī iesniedza *Győri Ítéltábla*
(Ungārija) – *MJ/AxFina Hungary Zrt.*

(Lieta C-705/21)

(2022/C 64/30)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Győri Ítéltábla

Pamatlietas puses

Prasītājs: MJ

Atbildētāja: *AxFina Hungary Zrt.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ 6. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam ir pretrunā valsts tiesību interpretācija, saskaņā ar kuru spēkā neesamības tiesiskās sekas, kas izriet no negodīga noteikuma ar patērētāju noslēgtā līgumā, gadījumā, ja negodīgais noteikums attiecas uz aizdevuma līguma galveno priekšmetu un tādēļ (aizdevuma) līgums nevarētu pastāvēt bez noteikuma, kas tiek uzskatīts par negodīgu, ir tādas, ka valsts tiesa pēc tam, kad tā atzinusi līgumu par spēkā neesošu kopumā –proti, ka pats līgums kopumā nevar tikt saglabāts un radīt saistošas tiesiskas sekas patērētājam–,
 - a) atzīst līguma spēkā esamību, mainot piešķirtā aizdevuma norēķinu valūtu, kas ir līguma galvenais priekšmets, uz Ungārijas forintiem un aizstājot šo ārvalstu norēķinu valūtā izteikto summu ar summu forintos, ko patērētājs ir faktiski saņēmis no aizdevēja, vienlaikus aprēķinot (aizstājot) parastos procentus no pamatsummas, kas tādējādi ir noteikti citādi, nekā tie tika aprēķināti līgumā, kas atzīts par spēkā neesošu, tādējādi, ka “sākotnējā” procentu likme līguma noslēgšanas brīdī būtu vienāda ar Budapeštas starpbanku aizdevumu procentu likmi forintos kā atsaucies likmi (BUBOR), kas bija spēkā līguma noslēgšanas brīdī, kam pieskaita starpību starp sākotnējā līgumā (ārvalstu valūtā) noteikto procentu maržu.
 - b) atzīst līguma spēkā esamību, nosakot maksimālo ierobežojumu valūtas maiņas kursam starp ārvalstu valūtu un Ungārijas forintu, proti, samazinot valūtas maiņas risku, ko faktiski uzņēmis patērētājs un kas izriet no negodīgā līguma noteikuma, līmeni, kādu tiesa uzskata par saprātīgu un kādu būtu varējis ņemt vērā patērētājs līguma noslēgšanas brīdī, un saglabājot līgumā noteikto procentu likmi negrozītu līdz datumam, kad notiek konvertācija forintos, kas ir obligāti paredzēta vēlāk pieņemtā likumā?

- 2) Vai, lai atbildētu uz 1) punktā formulēto jautājumu, ir būtiski, ka spēkā esamības atzīšana, kas notiek saskaņā ar Ungārijas tiesībām,
- a) notiek vai nu faktiskajā situācijā, kurā starp pusēm joprojām pastāv līgums, proti, kurā līguma saglabāšanas mērķis ir turpmāk atļaut saglabāties tiesiskajām attiecībām starp pusēm, ar atpakaļejošu spēku grozot negodīgos noteikumus – vienlaikus saskaņā ar grozītajiem noteikumiem konvertējot līdz attiecīgajam brīdim veiktos maksājumus –, un tādējādi pasargāt arī patērētāju no īpaši nelabvēlīgām sekām, kādas būtu pienākumam nekavējoties atmaksāt visu aizdevuma summu;
- b) vai notiek faktiskajā situācijā, kurā līgums starp pusēm, kas ir jāpārbauda tiesvedībā par negodīgu līguma noteikumu, vairs nepastāv – jo līgums ir beidzies vai kreditors ir to izbeidzis iepriekš, pamatojoties uz to, ka netika atmaksātas aizdevuma summas vai atmaksas summas nebija pietiekošā apmērā, vai katrā ziņā tādēļ, ka faktiski neviena no pusēm to neuzskata par spēkā esošu, vai tādēļ, ka jautājums par tā spēkā neesamību vairs nevar tikt izvirzīts, jo ir pieņemts tiesas spriedums– proti, situācijā, kurā līguma spēkā esamības atzīšana ar atpakaļejošu spēku nekalpo līguma saglabāšanai patērētāja interesēs, bet gan savstarpējo saistību nokārtošanai un tiesisko attiecību izbeigšanai, grozot negodīgo(-s) noteikumu(-s)?
- 3) Ja Tiesas atbilde uz 1) punkta a) vai b) apakšpunktos formulēto jautājumu būtu apstiprinoša, un, ņemot vērā arī 2) punktā minētos aspektus, vai minētās direktīvas attiecīgajiem noteikumiem 2) punkta a) apakšpunktā aprakstītajā faktiskajā situācijā ir pretrunā līguma spēkā esamības saglabāšana, aizstājot negodīgo noteikumu līdz datumam, kad likumdevējs ir ieviesis grozījumus Likumā par konvertāciju forintos, ar valsts tiesību noteikumiem, saskaņā ar kuriem:
- ja vien nav noteikts citādi (kā tas šajā gadījumā nav), naudas parādi ir maksājami valūtā, kas ir likumīgs maksāšanas līdzeklis saistības izpildes vietā;
 - līgumattiecībās tiek maksāti procenti, ja vien tiesību aktos nav noteikts citādi;
 - procentu likme atbilst centrālās bankas pamatlikmei, ja vien tiesību aktos nav noteikts citādi?

(¹) OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. novembrī iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – *Recamier SA/BR*

(Lieta C-707/21)

(2022/C 64/31)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Recamier SA*

Atbildētāja: BR

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (¹) (Briseles I regula) 33. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka *res judicata* spēka autonomā definīcija attiecas uz visiem no tās izrietošajiem nosacījumiem un radītajām sekām, vai arī daļēji tas ir atkarīgs no tiesā, kur ir iesniegta prasība, un/vai tiesā, kas ir pasludinājusi nolēmumu, piemērojamā valsts tiesiskā regulējuma?
- 2) Pirmajā gadījumā, vai prasības, kas ir iesniegtas divu dalībvalstu tiesās, ņemot vērā *res judicata* spēka jēdziena autonomo definīciju, ir jāuzskata par prasībām ar identisku priekšmetu, ja prasītājs atsaucas uz identiskiem faktiem, bet izvērza atšķirīgu juridisko pamatojumu?

- 3) Vai divas prasības, no kurām viena ir pamatota ar līgumisko atbildību, un otra ar atbildību, kas izriet no neatļautas darbības, bet, kuras abas ir balstītas uz identisku juridisko attiecību, kas ir administratora funkciju izpilde, ir uzskatāmas prasībām ar identisku prasības priekšmetu?
- 4) Otrajā gadījumā, vai ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 33. panta 1. punktu – atbilstoši kuram ir nolemts, ka dalībvalstīs ir jānodrošina brīva nolēmumu aprīte tādā pat apmērā un ar tādām pašām sekām, kādas tam ir dalībvalstī, kur tas ir pieņemts – ir noteikts pienākums ņemt vērā izcelsmes dalībvalsts tiesā piemērojamo valsts tiesisko regulējumu; vai arī ar to ir atļauts attiecībā uz procesuāla rakstura sekām saistībā ar šo nolēmumu piemērot tiesā, kurā prasa atzīšanu, piemērojamo valsts tiesisko regulējumu?

(¹) OV 2001, L 12, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. novembrī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) –
XXX/État belge, ko pārstāv Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration**

(Lieta C-711/21)

(2022/C 64/32)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: XXX

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: État belge, ko pārstāv Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4., 7. un 47. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (¹), 5. pants, 6. panta 6. punkts un 13. pants, skatot kopsakarā ar 2018. gada 19. jūnija spriedumu C-181/16, ir jāinterpretē tādejādi, ka tiesa, kurā iesniegta pārsūdzība par atgriešanas lēmumu, kas ir pieņemts pēc lēmuma atteikt piešķirt starptautisko aizsardzību, vērtējot atgriešanas lēmumu, var ņemt vērā tikai tās apstākļu izmaiņas, kuras būtiski ietekmē situācijas vērtējumu, ņemot vērā iepriekš minēto 5. pantu, kas notikušas, pirms Conseil du contentieux des étrangers ir noslēgusi starptautiskās aizsardzības procedūru?
2. Vai apstākļiem, kuri norādīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 5. pantā, ir jābūt notikušiem laikā, kad ārvalstnieks likumīgi uzturējās valstī vai viņam bija atļauja palikt?

(¹) OV 2008, L 348, 98. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. novembrī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) –
XXX/État belge, ko pārstāv le Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration**

(Lieta C-712/21)

(2022/C 64/33)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: XXX

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: *État belge*, ko pārstāv *Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 47. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi⁽¹⁾, 5. pants, 6. panta 6. punkts un 13. pants, skatot kopsakarā ar [2018. gada 19. jūnija spriedumu C-181/16, ir jāinterpretē tādejādi, ka tiesa, kurā iesniegta pārsūdzība par atgriešanas lēmumu, kas ir pieņemts pēc lēmuma atteikt piešķirt starptautisko aizsardzību, vērtējot atgriešanas lēmumu, var ņemt vērā tikai tās apstākļu izmaiņas, kuras būtiski ietekmē situācijas vērtējumu, ņemot vērā iepriekš minēto 5. pantu, kas notikušas, pirms *Conseil du contentieux des étrangers* ir noslēgusi starptautiskās aizsardzības procedūru?
2. Vai apstākļiem, kuri norādīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 5. pantā, ir jābūt notikušiem laikā, kad ārvalstnieks likumīgi uzturējās valstī vai viņam bija atļauja palikt

⁽¹⁾ OV 2008, L 348, 98. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. novembrī *Frédéric Jouvin* iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 26. aprīļa rīkojumu lietā T-472/20 un T-472/20 JA II *Jouvin/Komisija*

(Lieta C-719/21 P)

(2022/C 64/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Frédéric Jouvin* (pārstāvis: *L. Bôle-Richard*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 26. aprīļa rīkojumu lietā T-472/20 un T-472/20 AJ II *Jouvin/Komisija*, ciktāl ar to prasība ir noraidīta kā juridiski pilnīgi nepamatota;
- atzīt par pamatotiem pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un nodot lietu atpakaļ Komisijai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas vērtējumam nodoto faktu kvalifikācija ir acīmredzami kļūdaina un ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu attiecībā uz pierādījuma satura konstatējumu un tiesību kļūdu attiecībā uz nepieciešamo ierādījumu līmeni. Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nepareizi kvalificējot tās vērtējumam nodotos faktus. Proti, Vispārējā tiesa uzskatot, ka ļoti lielais pārkāpēju skaits neliek apšaubīt Komisijas izdarīto konstatējumu par to, ka nav pierādīta kolūzija starp apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzībā minētajiem uzņēmumiem. Taču pārkāpēju lielā un eksponenciāli pieaugošā skaita konstatējuma nolūks esot pierādīt, ka pastāv kolūzija, bet gan parādotes kā tās sekas.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs esot sniedzis šīs kolūzijas pierādījumu, kas liecinot par to, ka ar standartizācijas darbos iesaistītajiem uzņēmumiem jau iepriekš notika saziņa nolūkā tiem piešķirt licences attiecībā uz viņa patentu portfeli. Pēc neveiksmīgajām sarunām visi uzņēmumi, ar kuriem bija notikusi saziņa, piedalījās ISO standartizācijas darbā, bet neviens no tiem neizpildīja savus pienākumus paziņot par visiem tam zināmajiem patentiem, kuri varētu būt saistīti ar izstrādes stadijā esošajiem standartiem. Šie apstākļi veido pārkāpumu, proti, kolūziju, kuras rezultātā ir eksponenciāli palielinājies pārkāpēju skaits.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza arī pamatu, ar ko tiek apgalvots, ka ir pieļauta tiesību kļūda attiecībā uz pierādījumu līmeni, kuru ir pieprasījusi Komisija un pēc tam – Vispārējā tiesa savā rīkojumā, lai pierādītu, ka pastāv kolūzija starp norādītajiem uzņēmumiem.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā tai norādītos faktus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā, Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka viņa argumenti par tirgus sadali nav tikuši izvirzīti administratīvajā procesā. Tomēr apelācijas sūdzības iesniedzējs šo argumentu administratīvajā procesā esot izvirzījis jau 2018. gada 15. maijā Komisijai adresētajā vēstulē, tas ir, vairāk nekā divus gadus pirms galīgā lēmuma, ar kuru Komisija noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzību. Līdz ar to Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā neesot konstatējusi tai iesniegta pierādījuma patieso saturu.

Visbeidzot, ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, konstatējot pierādījuma saturu. Vispārējā tiesa uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs būtībā tai lūdz konstatēt konkurences tiesību normu pārkāpumu. Taču apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka vienīgā iespējamā Komisijas rīcība – ja tā būtu novērtējusi tai administratīvajā procesā norādīto apstākļu patieso saturu – būtu konstatēt kolūziju starp sūdzībā norādītajiem uzņēmumiem un līdz ar to – konkurences noteikumu pārkāpumu.

Runājot par konstatējumu par apelācijas sūdzības iesniedzēja diskriminēšanu, viņš savā prasības pieteikumā esot norādījis vienīgi tos argumentus, kuri jau bija izvirzīti administratīvajā procesā, un izskaidrojais acīmredzamo kļūdu vērtējumā, ko Komisija esot pieļāvusi, neņemdam vērā apelācijas sūdzības iesniedzēja norādītos faktus. Vispārējā tiesa, apgalvodama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nav izvirzījis nevienu argumentu attiecībā uz acīmredzami apstrīdēto lēmumu, neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzēja argumenti kopumā esot bijuši vērsti uz to, lai pierādītu Komisijas pieļauto acīmredzamo kļūdu vērtējumā.

Attiecībā uz kolūzijas raksturojumu apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Komisijai arī acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Apelācijas sūdzības iesniedzējs nekādā gadījumā neesot lūdzis Vispārējo tiesu tieši konstatēt konkurences noteikumu pārkāpumu, bet gan konstatēt, ka Komisijai norādīto faktu izvērtējuma rezultātā Komisijai pašai noteikti esot bijis jākonstatē konkurences noteikumu pārkāpums un acīmredzama tās ieteikumu neievērošana.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 30. novembrī iesniedza *Županijski sud u Puli-Pola* (Horvātija) – krimināltiesvedība pret *GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. u likvidaciji*.

(Lieta C-726/21)

(2022/C 64/35)

Tiesvedības valoda – horvātu

Iesniedzējtiesa

Županijski sud u Puli-Pola

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. u likvidaciji.

Prejudiciālie jautājumi

Vai, izvērtējot *ne bis in idem* principa pārkāpumu, var salīdzināt tikai tos faktus, kuri minēti *Županijsko državno odvjetništvo u Puli* (Pulas reģionālā prokuratūra) 2015. gada 28. septembra apsūdzības [...] rezolutīvajā daļā, ar izšķirošajiem faktiem, kas minēti Klāgenfurtes prokuratūras 2015. gada 9. janvāra apsūdzības [...] rezolutīvajā daļā, kā arī Klāgenfurtes apgabaltiesas 2016. gada 3. novembra sprieduma [...] rezolutīvajā daļā, kas apstiprināts ar Austrijas Republikas Augstākās tiesas 2019. gada 4. marta spriedumu [...], vai arī fakti, kuri minēti *Županijsko državno odvjetništvo u Puli* apsūdzības rezolutīvajā daļā, var salīdzināt ar faktiem, kuri izklāstīti Klāgenfurtes apgabaltiesas 2016. gada 3. novembra sprieduma [...] pamatojumā, kas apstiprināts ar Austrijas Republikas Augstākās tiesas spriedumu [...], kā arī faktiem, par kuriem Klāgenfurtes prokuratūra veica izmeklēšanu [...] pret vairākām personām, tostarp GR un HS, un kuri pēc tam netika iekļauti Klāgenfurtes prokuratūras 2015. gada 9. janvāra apsūdzībā [...] (ņemot vērā, ka šie fakti netika minēti pašā rezolutīvajā daļā)?

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 30. novembrī iesniedza *Coopérative des artisans pêcheurs associés* (CAPA), *Jean Derosière*, *Fabien Hagneré* u.c. par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 15. septembra spriedumu T-777/19 CAPA u.c./Komisija

(Lieta C-742/21 P)

(2022/C 64/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Coopérative des artisans pêcheurs associés* (CAPA), *Jean Derosière*, *Fabien Hagneré* u.c. (pārstāvis: M. Le Berre, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, *Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins Hauts-de-France*, *Fonds régional d'organisation du marché du poisson (From Nord)*, *Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord* (OP CME Manche-Mer du Nord), Francijas Republika, *Ailes Marines SAS*, *Éoliennes Offshore des Hautes Falaises*, *Éoliennes Offshore du Calvados*, *Parc du Banc de Guérande*, *Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport*, *Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier*, *Herviou & Associés SARL*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 15. septembra spriedumu T-777/19, CAPA u.c./Eiropas Komisija;
- Vispārējā tiesā iesniegto prasības pieteikumu atzīt par pieņemamu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza sešus pamatus.

Pirmais pamats attiecas uz efektīvas pārbaudes tiesā neesamību. Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka Vispārējā tiesa nav pilnībā īstenojusi [pārbaudes] kompetenci, nenoskaidrojot, vai pastāvēja risks, ka strīdīgais atbalsts konkrēti ietekmēs apelācijas sūdzības iesniedzējus.

Otrais pamats ir saistīts ar neprecīziem konstatējumiem un pierādījumu elementu sagrozīšanu. Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka Vispārējā tiesa ir izdarījusi neprecīzus konstatējumus par dažiem to iesniegtajiem pierādījumiem un sagrozījusi citus to iesniegtos pierādījumus, tostarp pierādījumus par risku, ka strīdīgais atbalsts ietekmēs apelācijas sūdzības iesniedzēju darbību.

Trešais pamats attiecas uz kļūdām faktu kvalifikācijā. Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā ir faktu kvalifikācijas kļūdas, ciktāl tajā ir nošķirtas atsevišķas strīdīgā atbalsta sekas, un ir atzīts, ka dažas no šīm sekām nav saistāmas ar strīdīgo atbalstu.

Ceturtais pamats ir saistīts ar LESD 108. panta 2. punkta un Regulas Nr. 2015/1589⁽¹⁾ 1. panta h) punkta kļūdainu piemērošanu. Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā ir kļūdaini piemērots ieinteresētās puses jēdziens šo normu izpratnē – gan no konkurences attiecību pastāvēšanas apelācijas sūdzības iesniedzēju un strīdīgā atbalsta saņēmēju starpā skatupunkta, gan no konkrētas ietekmes uz apelācijas sūdzības iesniedzējiem riska skatupunkta.

Piektais pamats ir saistīts ar kļūdainu LESD 39. panta piemērošanu. Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā LESD 39. pants jautājumam par to, vai apelācijas sūdzības iesniedzējiem ir ieinteresētās puses statuss, ir piemērots kļūdaini.

Visbeidzot, sestais pamats ir saistīts ar pamatojuma trūkumu, jo pārsūdzētajā spriedumā neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, citastarp nepamatojot, kādēļ apelācijas sūdzības iesniedzējiem tiek liegts ieinteresētās puses statuss, konstatējumu par to, ka nepastāv saikne starp strīdīgo atbalstu un atbalsta saņēmēju vēja parku radītās ietekmes risku, un neņemot vērā zvejas darbību “īpatnības” LESD 39. panta izpratnē pārbaudē par to, vai apelācijas sūdzības iesniedzējiem ir ieinteresētās puses statusu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (kodificētā versija) (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 9. decembrī Nichicon Corporation iesniedza par Vispārējās tiesas
(devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 29. septembra spriedumu lietā T-342/18 Nichicon
Corporation/Komisija**

(Lieta C-757/21 P)

(2022/C 64/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Nichicon Corporation (pārstāvji: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger un H. Kühnert, Rechtsanwältin)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu un Komisijas lēmumu C(2018) 1768 *final* (2018. gada 21. marts) lēmumu par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta AT.40136 – Kondensatori) (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju;
- alternatīvi, atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl Vispārējā tiesa ir noraidījusi
 - pirmo pamatu par būtiskajām faktu kļūdām saistībā ar “1998. gada 18. decembra”, “2005. gada aprīļa/maija”, “2009. gada februāra”, “2009. gada jūlija”, “2010. gada 9. marta” un “2010. gada 31. maija” sanāksmēm, kuras pieļautas, pierādot apelācijas sūdzības iesniedzējas dalību ES konkurences tiesību normu pārkāpumā;
 - otrā pamata otro daļu attiecībā uz to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav attiecīga par par divpusējo un trīspusējo saziņu starp pārējiem attiecīgajiem uzņēmumiem;
 - otrā pamata trešo daļu attiecībā uz dalības vienotā un turpinātā pārkāpumā neesamību pirms 2003. gada 7. novembra;
 - ceturto pamatu par acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas pieļautas, aprēķinot naudas soda apmēru;

un līdz ar to daļēji atcelt strīdīgo lēmumu un samērīgi samazināt naudas sodu, kas 72 901 000 EUR apmērā uzlikts apelācijas sūdzības iesniedzējai;

- alternatīvi – nodot lietu atpakaļ jaunai izskatīšanai Vispārējā tiesā un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Būtībā apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus.

Pirmais pamats: būtisku procesuālo prasību neievērošana – pārsūdzētajam spriedumam trūkst autentiskuma apliecinājuma

Atbildīgie tiesneši neesot parakstījuši pārsūdzēto spriedumu. Tātad tam trūkstot nepieciešamā autentiskuma apliecinājuma. Parakstu trūkums esot vērtējams kā būtisku procesuālo prasību neievērošana. Tādēļ pārsūdzētais spriedums esot jāatceļ.

Otrais pamats: kļūdas Komisijas konstatēto faktu pārbaudē

Vispārējās tiesas izvērtējumā par pirmajā instancē izvirzītajiem apelācijas sūdzības iesniedzējas pamatiem esot sagrozīti pierādījumi, pieļautas tiesību kļūdas un norādīts nepietiekams pamatojums.

Trešais pamats: tiesību kļūdas pārbaudē attiecībā uz Komisijas konstatējumiem par vienota un turpināta pārkāpuma esamību un par apelācijas sūdzības iesniedzējas atbildību par dalību tajā

Pirmkārt, Vispārējā tiesa neesot norādījusi pietiekamu pamatojumu un esot pieļāvusi tiesību kļūdu, noraidīdama pamatu par to, ka Komisija nav juridiski pietiekami pierādījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas atbildību par divpusējām un trīspusējām sanāksmēm ar citiem attiecīgajiem uzņēmumiem. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, noraidīdama apelācijas sūdzības iesniedzējas pamatu par to, ka Komisija nav pierādījusi turpināta pārkāpuma esamību.

Ceturtais pamats: acīmredzamas kļūdas vērtējumā saistībā ar naudas soda apmēra noteikšanu

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, balstīdamās uz pārdošanas apjoma vērtību, par ko izrakstīti rēķini EEZ teritorijā, nevis uz EEZ nosūtītā pārdošanas apjoma vērtību. Turklāt, noteikdama smaguma koeficientu 16 % apmērā, Vispārējā tiesa esot piemērojusi nepietiekami pamatotu juridisko standartu, jo tā neesot ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas konkrētos apstākļus. Otrkārt, Vispārējā tiesa neesot pietiekami apsvērusi atbildību mīkstinošus apstākļus, un līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda apmērs – absolūtā izteiksmē – esot nesamērīgs. Tādējādi Vispārējā tiesa, nepienācīgi atspoguļodama apelācijas sūdzības iesniedzējas ierobežoto dalību, neesot citastarp ievērojusi samērīguma vienlīdzīgas attieksmes principus. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atteikdamās atzīt šo apelācijas sūdzības iesniedzējas neuzmanību un konkurenci ievērojošo rīcību par atbildību mīkstinošiem apstākļiem.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 10. decembrī Nippon Chemi-Con Corporation iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 29. septembra spriedumu lietā T-363/18 Nippon Chemi-Con Corporation/Komisija

(Lieta C-759/21 P)

(2022/C 64/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Nippon Chemi-Con Corporation (pārstāvji: H.-J. Niemeyer, M. Röhrig, P. Neideck, Rechtsanwältin, I.-L. Stoicescu, advokāte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu un Eiropas Komisijas 2018. gada 21. marta lēmumu⁽¹⁾ par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (AT.40136 – Kondensatori), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju;

- alternatīvi, atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to ir atstāts spēkā apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktais naudas sods un atcelt Eiropas Komisijas 2018. gada 21. marta lēmuma 2. panta j) punktu;
- pakārtoti alternatīvi, samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda apmēru, ņemot vērā atbalstītos apelācijas sūdzības pamatus, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē un apelācijas tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais pamats: Vispārējās tiesas spriedumam trūkst tiesnešu parakstu

Tā kā spriedumam trūkst triju tiesnešu parakstu, tas kopumā neesot spēkā, kā norādīts Vispārējās tiesas Reglamenta 118. pantā un Vispārējās tiesas statūtu 37. pantā.

2. Otrais pamats: LESD 101. panta pārkāpums (sprieduma 143.–307. punkts)

Vispārējā tiesa, atzīdama Eiropas Komisijas konstatējumu par pārkāpumu, esot pieļāvusi kļūdu LESD 101. panta piemērošanā. Vispārējā tiesa neesot pienācīgi novērtējusi apgalvotā pārkāpuma nozīmīgumu EEZ valstīm. Tā esot nepareizi izmantojusi pierādījumus un doktrīnu, kā arī apelācijas sūdzības iesniedzējai nelabvēlīgi apvērsusi pierādīšanas pienākumu un tādējādi neesot ievērojusi nevainīguma prezumpciju.

3. Trešais pamats: vienots un turpināts pārkāpums (sprieduma 308.–400. punkts)

Vispārējā tiesa, secinādama, ka no 1998. gada 26. jūnija līdz 2012. gada 23. aprīlim ir noticis vienots un turpināts pārkāpums saistībā ar visiem elektrolītiskajiem kondensatoriem, esot pieļāvusi kļūdu LESD 101. panta piemērošanā. Vispārējā tiesa, pārbaudot to, vai pastāvēja vienots plāns, – kas ir būtisks vienota un turpināta pārkāpuma elements –, esot izmantojusi nepareizu juridisko standartu. Turklāt, pat ja šis juridiskais standarts tiktu atbalstīts, Vispārējās tiesas konstatētie fakti neesot pietiekami, lai varētu izdarīt pieņēmumu, ka ir noticis turpināts, t.i. nepārtraukts, pārkāpums.

4. Ceturtais pamats: pārkāpums mērķa dēļ (sprieduma 401.–429. punkts)

Vispārējā tiesa, piekrizdama Eiropas Komisijas viedoklim, ka viss pārkāpums ir kvalificējams kā pārkāpums mērķa dēļ, esot pieļāvusi kļūdu LESD 101. panta piemērošanā. Vispārējā tiesa esot norādījusi nepietiekamu pamatojumu savam konstatējumam un informācijas apmaiņas novērtējumā izmantojusi nepareizu juridisko standartu.

5. Piektais pamats: jurisdikcija (sprieduma 71.–83. punkts)

Vispārējā tiesa esot kļūdījies, atzīdama, ka saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. un 56. pantu Eiropas Komisijai ir teritoriālā jurisdikcija uzlikt sodu par visu pārkāpumu. Vispārējai tiesai jurisdikcijas konstatēšanā esot bijis jāpiemēro būtiskuma sliexnis, nevis jānorāda “tikai uz [elektrolītisko kondensatoru] pārdošanu Eiropas Savienībā”, un tai katrā ziņā esot bijis jānorāda pietiekams pamatojums savam konstatējumam.

6. Sestais pamats: naudas soda aprēķins (sprieduma 430.–526. punkts)

Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi samērīguma principu un neesot izpildījusi vairākas procesuālās prasības, proti, pienākumu, izvērtējot Eiropas Komisijai iesniegtos apelācijas sūdzības iesniedzējas pierādījumus, norādīt pamatojumu, pilnīgi izvērtēt pierādījumus un pilnīgi pārbaudīt faktus.

(¹) Komisijas Lēmums C(2018) 1768 final.

Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 26. oktobra rīkojums (*Sofiyski rayonen sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “BOSOLAR” FOOD/“CHEZ ELEKTRO BULGARIA” AD, piedaloties: “NATSIONALNA ELEKTRICHESKA KOMPANIA” EAD

(Lieta C-366/19) ⁽¹⁾

(2022/C 64/39)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 255, 29.7.2019.

Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 26. oktobra rīkojums (*Tribunal Constitucional* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Autoridade Tributária e Aduaneira/VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda*

(Lieta C-136/21) ⁽¹⁾

(2022/C 64/40)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 189, 17.5.2021.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2021. gada 26. novembrī – EMS Electro Medical Systems/EUIPO (“AIRFLOW”)

(Lieta T-751/21)

(2022/C 64/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: EMS Electro Medical Systems GmbH (Mīnhene, Vācija) (pārstāvji: K. Scheib un C. Schulte, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes “AIRFLOW” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 533 193

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 29. septembra lēmums lietā R 546/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina EMS Electro Medical Systems GmbH tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta nepareiza interpretācija;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 75. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 76. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 8. decembrī – C&C IP UK/EUIPO – Tipico Group (“t”)

(Lieta T-762/21)

(2022/C 64/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: C&C IP UK Ltd (Bristole, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: A. von Mühlendahl un H. Hartwig, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Tipico Group Ltd. (St. Julian's, Malta)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “t” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 915 463

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2021. gada 3. septembra lēmums lietā R 2326/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt *Tipico Group Ltd.* apelācijas sūdzību par EUIPO iebildumu nodaļas 2020. gada 19. oktobra lēmumu lietā B 3 080 138;
- piespriest EUIPO un *Tipico Group Ltd.*, ja tā iestāsies šajā lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 9. decembrī – *Daw/EUIPO – Sapa Building Systems* (“alpina”)

(Lieta T-766/21)

(2022/C 64/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Daw SE* (Oberramštate, Vācija) (pārstāvis *A. Haberl*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Sapa Building Systems SpA* (Naviljo, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “alpina” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 123 342

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2021. gada 23. septembra lēmums lietā R 2198/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *Sapa Building Systems SpA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 33. panta 2. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 14. decembrī – *Gameageventures*/EUIPO (“GAME TOURNAMENTS”)

(Lieta T-776/21)

(2022/C 64/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gameageventures LLP (Folkstona, Apvienotā Karaliste) (pārstāve: *S. Santos Rodríguez*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GAME TOURNAMENTS” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 207 605

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 5. oktobra lēmums lietā R 211/2021-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp EUIPO procesā radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- pienākuma norādīt pamatojumu un tiesību tikt uzklausi tam pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkta pārkāpums;
 - vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV